

RAAK DE WONDEN AAN...

Orde van dienst voor 28 juni, Sint Pieterskerk Tricht, waarin ds Henk Fonteyn (her)bevestigd wordt als predikant van de protestantse gemeente

Voorgangers: ds. Henk van Kapel en ds. Henk Fonteyn

Organist: Tom Bij nagte; verdere muzikale medewerking: Lianne Lugtigheid, viool; Bram Trouwborst, bas; Teuni Trouwborst, vleugel.

Orgelspel: Baroque Suite, Gordon Young: Plein Jeu à la Couperin – Marche petite – Aria

Welkom en mededelingen door ouderling van dienst

Openingslied: Psalm 139: 1

Antifoon: Doorgrond mij, ken mijn hart, God, leid mij op uw weg.

*Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.*

Bemoediging en groet

Gebed om ontferming

Glorialied: 632: 1 en 2 (Huub Oosterhuis)

*Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht,
heeft Hij ons licht aangeheven.*

*Waren wij dood door de zonde, verminkt en verloren,
doven van harte, verhard om zijn woord niet te horen,
Hij is zo groot, Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.*

Gebed bij opening van de Schrift: (gesproken): 632:3

*Nu zend uw Geest, als een vuur, als een stem in ons midden.
Dat wij van harte elkander verstaan en beminnen
en zo voortaan eren Gods heilige Naam
en Hem in waarheid aanbidden.*

Schriftlezing: Johannes 20:24-31

En Thomas, een van de twaalf, Didymus genoemd, was niet bij hen toen Jezus daar kwam. De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers, en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven. En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen en Thomas was bij hen. Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zei: Vrede zij u.

Daarna zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig.

En Thomas antwoordde en zei tegen Hem: Mijn Heere en mijn God!
Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven.

Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam.

(Uit de Herziene Statenvertaling)

Zingen: 826: 1, 2 en 3 (Ad den Besten)

*O Christus, woord der eeuwigheid,
dat naar ons uitging in de tijd
en daad werd, mens van hoofd tot voeten,
wij danken U, God die Gij zijt,
dat Gij ons mens'lijk wilt ontmoeten.*

2 *Hoe hadden wij U ooit verstaan,
waart Gij niet tot ons uitgegaan,
o levenswoord van den beginne?
Spreek, woord van vlees en bloed, ons aan,
o Christus, treed ons leven binnen.*

3 *Gij werd een mens, maar zonder eer,
die in de wereld geen verweer,
niets heerlijks had voor mensenogen.
Gij woord dat antwoord vraagt, o Heer,
geef dat wij U herkennen mogen.*

Overdenking

Aria: “Ich folge Christo nach” (J.S. Bach, uit Kantate 12)“Ich folge Christo nach, von ihm will ich nicht lassen im Wohl und Ungemach, im Leben und Erblassen. Ich küsse Christi Schmach, ich will sein Kreuz umfassen. Ich folge Christo nach, von ihm will ich nicht lassen”

(Her)bevestiging. Allereerst wordt de ‘opdracht voor de verbintenis van een dienaar des Woords’ gelezen uit het Dienstboek, pagina 284, 285:

V. En u, Hendrik Gerrit Fonteyn, die nu gereed staat uw ambtswerk op deze plaats te aanvaarden: herinner u altijd met dankbaarheid dat het Christus’ eigen kudde is die u wordt toevertrouwd. Hij heeft haar verworven door zijn bloed, het is Zijn kerk. Aanvaard dan uw dienst met blijdschap, voed uzelf met het Woord van God, volhard in het gebed en vertrouw op de kracht van de Heilige Geest.

Nu uw dan uw ambtsbediening in deze gemeente zult voorzetten, vraag ik u: gelooft u dat u in uw beroeping door deze gemeente door God zelf tot deze dienst bent geroepen?

Antw. Ja, dat geloof ik!

V. En belooft u uw ambt waardig en trouw te bedienen met liefde voor de gemeente en voor alle mensen die de Heer op uw weg brengt?

Antw. Ja, dat belooft ik!

V. God, onze hemelse Vader, die u naar deze plaats geroepen heeft, verbind u aan dit dienstwerk en geve u de genade, daarin trouw en vruchtbaar werkzaam te mogen zijn.

V. Gemeente, dit is uw predikant. Wilt u hem als herder en leraar in uw midden ontvangen en hooghouden in zijn ambt?

Allen: Ja, van harte!

Zingen: 833 (John Bell, René van Loenen)

*Take me, take me as I am, summon out what I shall be
Set your seal upon my heart and live in me.*

*Neem mij aan zoals ik ben, wek in mij wie ik zal zijn. Druk uw zegel op
mijn hart en leef in mij.*

Dankgebed en voorbeden

Slotlied: 816 (René van Loenen)

*1 Dat wij onszelf gewonnen geven
aan het bevrijdende bestaan,
aan wat ons uitdaagt om te leven.
Dat wij de stille roep verstaan.*

*2 Dat wij versteende zekerheden
verlaten om op weg te gaan.
Dat niet de greep van het verleden
ons achterhaalt en stil doet staan.*

*3 Omdat de huizen die wij bouwden
geen onderkomen kunnen zijn.
Omdat het bloedeloos vertrouwde
ons achterdochtig maakt en klein.*

*4 Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,
dat wij van elke dwang bevrijd
naar onbekende plaatsen reizen.
Dat Gij ons onderkomen zijt.*

Zegen, door allen beantwoord met **gesproken** ‘amen!’

Ruimte voor een persoonlijk woord

Uitleidend orgelspel: Allabreve in D (J.S. Bach)

Collecten bij de uitgang

Leestip: Tomas Halík, 'Raak de wonden aan', Over niet zien en toch geloven, uitg. Kok/Boekencentrum, 180 blz., € 19,99.

Het verhaal is een opening om het christelijk geloof te doordenken vanuit de metafoer van de verwonding. Volgens Halík is geloof dat geen gewond geloof is, geen echt geloof. Centraal in het christendom staat immers een gewonde, stervende man. Geloven is niet ‘geloven dat God bestaat’, of ‘dat Jezus voor je is gestorven’. Het is volgens Halík een uitdaging om als mens de wonden van Jezus zelf te ‘betreden’. Om daarmee je eigen wonden te betreden en de wonden van deze wereld. Het woord kwetsbaarheid wordt nauwelijks genoemd, maar het boek vormt er in feite een groot pleidooi voor. Halík heeft weinig op met farizeïsme. Daarmee bedoelt hij zoiets als jezelf koesteren in je eigen gelijk, de waarheid van je geloof onbezoedeld en trots aan de wereld voorhouden in een veroordelende houding. “Als ik naar zo’n kerk zou gaan verlangen, zou ik het exorcisme-gebed uitspreken.” Met een mooi verhaal illustreert hij zijn punt: Satan verscheen eens aan de heilige Sint-Maarten in de gedaante van Christus. De heilige liet zich echter niet voor de gek houden en vroeg: “Waar zijn jouw wonden?”

Thomas

*Als God bestond dan viel hij met ons samen
hier op aarde waar wij mensen zijn,
was hij het brood van ons, was hij de wijn,
was hij de stem waarvoor we ons zouden schamen.*

*Was hij de groene ziel bij ons van binnen,
de vleugel die ons hart had aangeraakt,
het licht waarin ons leven was ontwaakt,
en onze pijn en wildernis van zinnen.*

*Hij is een glans die langs de sterren gaat,
een adem in het ontoegankelijk licht.
Hij is zo heilig dat hij niet bestaat.*

*als ik hem niet aanraak met deze hand,
hem kus met deze mond, met dit gezicht
hem in mij opneem, en hij mij verbrandt.*

Jan Willem Schulte Nordholt (1920-1995)